

יום ג', ז' באדר ב' תש"ס (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ז' באדר ב'**, הוא יום הולדתו של **משה רבינו** ע"ה בשנת 2368 (-1392), (למניינם) וגם יום פטירתו בשנת 2488 (-1272) בסוף המסע של עם ישראל במדבר ועל סף כניסתנו לארץ הקודש, ארץ-ישראל. בן 120 שנה היה. = ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני יריחו, ויראהו ה' את כל הארץ את הגלעד עד דן. ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון. ואת הנגב ואת הכיכר בקעת יריחו עיר התמרים עד צוער. ויאמר ה' אליו, זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם, ליצחק וליעקב לאמור, לזרעך אתננה, הראיתך בעיניך ושמה לא תעבור. וימת שם משה עבד-ה' בארץ מואב על-פי ה'. ויקבור אותו בגי בארץ מואב...ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. = [דברים לד' 1-6]

מטעם זה, נקבע יום זה בצה"ל כיום התייחדות עם זכרם של קדושי צה"ל, שנפלו במערכות ישראל ושמקום קבורתם לא נודע. במעמד האזכרה וההתייחדות, הנערך ע"י הרבנות הצבאית, משתתפים ראשי מדינה, הרמטכ"ל, אלופי צה"ל אישי ציבור והמשפחות השכולות. אחרי אמירת התפילה המיוחדת ליום ז' אדר מפי רב צבאי, נושא הרב הראשי לצה"ל את דברו על הקשר בין הרועה הנאמן של עם ישראל – משה רבינו – לבין קדושי מערכות ישראל - שמקום קבורתם של זה ושל זה - לא נודע. [יומן צה"ל]

היום, בשנת תש"ב (1942-5702), אירע הגדול באסונות ההעפלה. אוניית ה"סטרומה" – האחרונה של ההעפלה ה"רביזיוניסטית" טבעה בים השחור, לא הרחק מאיסטנבול לאחר שנפגעה מטורפדו ששוגר מצוללת סובייטית. רק אחד מ-770 נוסעיה ניצל.

באותם הימים החלה ההעפלה היבשתית מגבול הצפון, מאורגנת ע"י המוסד לעליה ב' ומבוצעת ע"י אנשי הפלמ"ח.

רקע לפרשת "סטרומה":

ספינת המעפילים "סטרומה" הפליגה מרומניה בדצמבר 41'. התורכים, בלחץ בריטניה, לא איפשרו לה לעבור בדרדנלס והיא היתה עצורה באיסטנבול כחודשיים. המוסדות היהודיים בקשו לאפשר לספינה להגיע לארץ על-חשבון מכסת הרשיונות המצומצמת של הספר הלבן. הבריטים סרבו!

לקראת סוף פברואר, גררו התורכים את הספינה, שהמנוע שלה לא פעל, לים השחור ועזבוה. ה"סטרומה" נסחפה בגלים ולאחר מספר שעות, נשמע פיצוץ עז, והיא טבעה. כאמור, כל נוסעיה, למעט אחד, נספו.

למשך שנים, חשבו כי צוללת גרמנית הטביעה את האונייה, או שנפגעה ממוקש ימי. היום, ידוע כי צוללת סובייטית הטביעה אותה, מבלי לדעת את זהותה.

כתוצאה מהאסון הכבד הזה, בארץ-ישראל של ראשית 42', הגיע הזעם נגד הבריטים לשיא. נערכו עצרות, ושוגרו מחאות לחו"ל. חגיגות חג הפורים (בעוד שבוע ימים!) בוטלו, ועל קירות הבתים הודבקו כרוזים שהאשימו את הנציב העליון הבריטי, לורד מק-מייקל, ברצח מעפילי ה"סטרומה". למשך מספר ימים, לא התירו הבריטים לעיתוני הישוב לדווח

יום נעים (עם תפילת י"תן טל ומטר לברכה"י)!

יום ג', ז' באדר ב' תש"ס (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

על האסון, אך אלה עקפו אותם בפרסמם, יום אחר יום, את העמודים הראשונים מוקפים במסגרות אבל.

[ספר המאה]